

המסורת הרביעית

"כל קבוצה צריכה להיות עצמאית, פרט לעניינים המשפיעים על קבוצות משפחת נר-אנון אחרות, או NA ככלל"

מסורת זו מעניקה חופש ועצמאות לכל קבוצה להחליט את החלטותיה בהתאם לאופי הקבוצה. לדוגמה, המסורת מאפשרת לכל קבוצה להחליט על פורמט הקבוצה המתאים לה.

קבוצת נר-אנון מתאפיינת במקום קבוע, בזמן קבוע ובקריאה מתוך ספר הפתיחה, מעבר לכך הכל פתוח להחלטות מצפון הקבוצה. לדוגמה, ניתן להבחין שיש הבדל בין הקבוצות השונות בהשגת מנחים. בקבוצות גדולות וותיקות לרוב אין בעיה בהשגת מנחים מתוך החברים שבקבוצה לעומת קבוצות קטנות. קבוצת פתח תקווה התמודדה עם הבעיה דרך רעיון שהגיע מוועדת השירות העולמית, פתקים בהם רשומים נושאים/סיסמאות, כשחברה מרימה פתקית ונושא הערב נקבע ביד המקרה וברוח אלוהים. אופייה של הקבוצה נבנה ומשתנה בהתאם לרוח החברים שמתבטא במצפון הקבוצה ועל חברי הקבוצה ליזום ולהעלות רעיונות שיטיבו עם החברים. מסורת זו מאפשרת חופש לכל מצפון קבוצה, אך במקביל דורשת שמירה על קבוצות נר אנון אחרות או על NA ככלל.

לדוגמה, הנושאים שנבחרים לדיון בקבוצות באים אך ורק מתוך ספרות נר אנון המאושרת, אין אפשרות להוסיף ספרות מתוך תכניות אחרות, אין אפשרות לדו שיח, תפילת השלווה בכל הקבוצות היא זהה, יש קבוצות שיקריאו אותה בהתחלה, יש בסוף, יש גם וגם אך בעיקרון בכל קבוצות נר-אנון בארץ ובעולם נושאים תפילה לתפילת השלווה והמטרה שבכל קבוצה בארץ ובעולם נרגיש בנר-אנון בית, מקום שניתן לדבר בו בכנות ונקבל החלמה.

אני שייכת לקבוצת תל אביב, אני מחבבת קבוצות מצפון למרות שיש רצון לסיים - כי מאוחר, כי 'הכל טוב', כי... עליי הן חביבות כי זה הזמן להודות לחברים הלוקחים שירות ופועלים למען הכלל אך גם זה הזמן ליזום ולייצר טוב יותר.

לפני מספר חודשים נלקחה החלטה שבסוף הקבוצה יש זמן לדומייה ואז המנחה אומרת 'אלי' ואז נאמרת תפילת השלווה ע"י הכלל. החלטה זו סוף סוף חיברה אותי לתפילה הסוגרת את הפגישה. עד אותו הרגע התפילה נאמרה במהירות, העיקר לסיים וללכת ויזמה זו של חברה בקבוצה הביאה לי חיבור

אחר. נתנה לסוף הפגישה את המגיע, רגע של עוצמה ושקט בא אני אוספת
נשימה ויכולה לשאת תפילה לכוח העליון שלי.